

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

Указ о проглашењу Закона о потврђивању Конвенције МОР број 105 која се односи на укидање принудног рада

Проглашава се Закон о потврђивању Конвенције МОР број 105 која се односи на укидање принудног рада, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 16. децембра 2002. године и на седници Већа република од 13. новембра 2002. године.

ПР бр. 246

16. децембра 2002. године

Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

Закон о потврђивању Конвенције МОР број 105 која се односи на укидање принудног рада

Закон је објављен у "Службеном листу СРЈ - Међународни
уговори", бр. 13/2002 од 20.12.2002. године.

Члан 1.

Потврђује се Конвенција МОР број 105 која се односи на укидање принудног рада која је закључена 25. јуна 1957. године у Женеви, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

Convention 105

CONVENTION CONCERNING THE ABOLITION OF FORCED LABOUR

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fortieth Session on 5 June 1957, and

Having considered the question of forced labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having noted the provisions of the Forced Labour Convention, 1930, and

Having noted that the Slavery Convention, 1926, provides that all necessary measures shall be taken to prevent compulsory or forced labour from developing into conditions analogous to slavery and that the Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, provides for the complete abolition of debt bondage and serfdom, and

Having noted that the Protection of Wages Convention, 1949, provides that wages shall be paid regularly and prohibits methods of payment which deprive the worker of a genuine possibility of terminating his employment, and

Having decided upon the adoption of further proposals with regard to the abolition of certain forms of forced or compulsory labour constituting a violation of the rights of man referred to in the Charter of the United Nations and enunciated by the Universal Declaration of Human Rights, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and fifty-seven the following Convention, which may be cited as the Abolition of Forced Labour Convention, 1957:

Article 1

Each Member of the International Labour Organization which ratifies this Convention undertakes to suppress and not to make use of any form of forced or compulsory labour:

(a) as a means of political coercion or education or as a punishment for holding or expressing political views or views ideologically opposed to the established political, social or economic system;

(b) as a method of mobilizing and using labour for purposes of economic development;

(c) as a means of labour discipline;

(d) as a punishment for having participated in strikes;

(e) as a means of racial, social, national or religious discrimination.

Article 2

Each Member of the International Labour Organization which ratifies this Convention undertakes to take effective measures to secure the immediate and complete abolition of forced or compulsory labour as specified in Article 1 of this Convention.

Article 3

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 4

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 5

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 6

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 7

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 8

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 9

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 5 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 10

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Конвенција МОР бр. 105

КОНВЕНЦИЈА КОЈА СЕ ОДНОСИ НА УКИДАЊЕ ПРИНУДНОГ РАДА

Општа конференција Међународне организације рада,

Сазвана у Женеви од стране Административног савета Међународног бироа рада, где се састала 5. јуна 1957, на свом четрдесетом заседању,

Пошто је размотрела питање принудног рада, које садржи четврта тачка дневног реда заседања,

Пошто је примила на знање одредбе конвенције о принудном раду, 1930,

Пошто је примила на знање да Конвенција из 1926, која се односи на ропство предвиђа да би требало да буду предузете пробне мере да се избегне да принудан или обавезан рад не доведе до услова једнаких ропству и да додатна конвенција из 1956. која се односи на укидање ропства, трговине робљем и установа и пракси које су једнаке ропству, предвиди да се потпуно укине ропство (зависност) за дугове и ропство,

Пошто је примила на знање да конвенција о заштити надница, 1949. године наводи да ће се плате исплаћивати у редовитим размацима и забрањује начине плаћања који радника лишавају свих стварних могућности да напусти своје запослење,

Пошто је одлучила да усвоји друге предлоге који се односе на укидање неких форми принудног или обавезног рада који сачињавају повреду људских права предвиђених повељом Уједињених нација и наведених у универзалној Декларацији људских права,

Пошто је одлучила да ови предлози добију форму једне међународне конвенције,

Усваја, двадесет петог јуна хиљаду деветстотина педесет и седме године доњу конвенцију која ће бити названа Конвенција о укидању принудног рада, 1957.

Члан 1.

Сваки члан Међународне организације рада који ратификује ову конвенцију обавезује се да укине принудан или обавезни рад и да под никаквом формом неће приће:

(а) мерама принуде или политичког васпитања или санкција према лицима која имају или изражавају нека политичка мишљења или испољавају своје противљење установљеном идеолошко-политичком социјалном или економском стању,

(б) методама мобилисања и коришћења радне снаге у сврху економског развоја,

(ц) мерама радне дисциплине,

(д) казни ради учествовања у штрајку,

(е) мери расне, социјалне, националне или верске дискриминације.

Члан 2.

Сваки члан Међународне организације рада који ратификује ову конвенцију обавезује се да ће предузети ефикасне мере да се одмах и потпуно укине принудни или обавезни рад који је описан у члану 1. ове конвенције.

Члан 3.

Службене ратификације ове конвенције биће саопштene генералном директору Међународног бироа рада који ће их регистровати.

Члан 4.

1. Ова конвенција обавезиваће само чланове Међународне организације рада чију ће ратификацију регистровати Генерални директор.

2. Она ће ступити на снагу дванаест месеци након што буду регистроване ратификације двадесет чланова од стране Генералног директора.

3. Након тога конвенција ће ступити на снагу за сваког члана дванаест месеци од дана кад буде регистрована њена ратификација.

Члан 5.

1. Сваки Члан који ратификује ову конвенцију може је отказати по истеку периода од десет година после датума првобитног ступања на снагу Конвенције, актом поднесеним Генералном директору Међународног бироа рада који ће га регистровати. Отказ ће почети да важи тек после годину дана од дана његовог регистраовања.

2. Сваки члан који ратификује ову конвенцију, а који у року од једне године дана по истеку периода од десет година споменутог у пређашњем параграфу не употреби право отказа које је предвиђено у овом члану, биће обавезан за нов период од десет година и, након тога, моћи ће да откаже ову конвенцију по истеку сваког периода од десет година под условима који су предвиђени у овом члану.

Члан 6.

1. Генерални директор Међународног бироа рада нотификоваће свим члановима Међународне организације рада регистраовање свих ратификација и отказа који ће му бити саопштени од стране Чланова Организације.

2. Нотификујући члановима Организације регистраовање друге ратификације која ће му бити саопштена, Генерални директор скреће пажњу Члановима Организације на дан у којем ће ова конвенција ступити на снагу.

Члан 7.

Генерални директор Међународног бироа рада саопштиће Генералном секретару Уједињених нација, у сврху регистраовања, сагласно члану 102. Повеље Уједињених нација потпуна обавештења у погледу свим ратификација и свих аката отказа која буде регистрована сагласно претходним члановима.

Члан 8.

Сваки пут кад буде сматрао потребним, Административни савет Међународног бироа рада поднеће Генералној конференцији извештај о примени ове конвенције и испитаће да ли је потребно да се у дневни ред Конференције унесе питање њене потпуне или делимичне ревизије.

Члан 9.

1. У случају да Конференција усвоји нову конвенцију која ће донети потпуну или делимичну ревизију ове конвенције, уколико нова конвенција не одреди друкчије:

(а) ратификација нове конвенције од стране једног члана која доноси ревизију повлашћује пуноправно, без обзира на горњи члан 5, непосредан отказ ове конвенције, под условом да нова конвенција која носи ревизију ступи на снагу,

(б) од датума ступања на снагу нове конвенције чији је предмет ревизија, ова би конвенција престала да буде отворена за ратификацију Члановима.

2. Ова би конвенција у сваком случају остала на снази у свом облику и садржају за Чланове који би је ратификовали, а који не би ратификовали Конвенцију чији је предмет ревизија.

Члан 10.

Пуноважни су и француски и енглески текст ове конвенције.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".

